

4. Юрківська Л.Й. Аудит ефективності нематеріальних активів: аналіз існуючих підходів / Л.Й. Юрківська, О.Л. Біляченко // Вісник ЖДТУ. Економічні науки. – 2011. – № 2 (56). – С. 217–220.

Дорош Ніна
д.е.н., професор
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна

РОЛЬ АУДИТОРСЬКОГО КОМІТЕТУ У ВИКОНАННІ ФУНКЦІЙ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ

Аудиторський комітет несе відповідальність за розробку загального напрямку внутрішнього аудиту, встановлення різних завдань всім членам команди внутрішнього аудиту. Для того, щоб повною мірою виконувати свої обов'язки щодо ради директорів, акціонерів і громадськості, аудиторський комітет має запускати і управляти функціями внутрішнього аудиту. Аудиторський комітет забезпечує встановлення функцій корпоративного внутрішнього аудиту через затвердження статуту внутрішнього аудиту з метою окреслення ролі і обов'язків внутрішнього аудиту. Він затверджує також загальні плани внутрішньої аудиторської діяльності в рамках поточного періоду та його стратегії.

Внутрішній аудит має звітуватись перед рівнем управління достатньо високим, щоб результати аудиту виконувались. Сьогодні внутрішні аудитори в більшості компаній звітують безпосередньо аудиторському комітету при раді директорів, що дає максимум внутрішньої незалежності. Зазвичай аудиторський комітет складається із зовнішніх незалежних директорів, котрі не наділені управлінськими функціями на підприємстві. В ідеалі служба внутрішнього аудиту має підпорядковуватись власникам (акціонерам) підприємства і діяти в їхніх інтересах, оскільки основним принципом аудиту є незалежність аудиторів [1, с.57].

Хоча зовнішні аудитори мають основну відповідальність перед радою директорів підприємства щодо встановлення достовірності фінансової звітності, внутрішній аудит має ще більшу роль в оцінюванні внутрішнього контролю достовірності фінансової звітності, ефективності та результативності операцій й дотримання відповідних законів і правил.

Аудиторський комітет є робочим компонентом ради директорів, відповідальним за внутрішній контроль та нагляд за фінансовою звітністю. Через ці наглядові функції та для досягнення достатнього рівня незалежного корпоративного управління аудиторський комітет складається лише з зовнішніх директорів. Один з учасників аудиторського комітету має бути визначений

фінансовим експертом за правилами закону Сайнбернса-Окслі.

У сучасних умовах унікальної нерозривності корпоративного управління аудиторський комітет має допомогти в новій ері виконання функцій внутрішнього аудиту, які стосуються: оцінки ризиків суб'єкта господарювання; запуску та функціонування програми інформаторів; огляду та оцінки системи внутрішнього контролю.

Внутрішній аудит має надати аудиторському комітету всі аудиторські звіти і відгуки керівництва. Навіть тоді, коли внутрішній аудит генерує велику кількість аудиторських звітів, як на роздрібних підприємствах з перевітками багатьох невеликих одиниць, які часто мають кілька суттєвих висновків, аудиторський комітет має отримати детальну інформацію щодо всіх проведених перевірок. Зведені звіти можуть бути надані, але повні звіти щодо всіх перевірок мають бути забезпечені також.

Як правило, аудиторський комітет приймає рішення щодо вибору аудиторської фірми і визначення діапазону тих послуг, які вона буде надавати. Комітет періодично зустрічається з аудиторською фірмою, щоб обговорити хід аудиту і виявлені в його процесі факти, допомагає розв'язувати конфлікти, які виникають між аудиторською фірмою і адміністрацією.

Зовнішні аудитори зобов'язані повідомляти своєчасно про всі бухгалтерські політики та практики, що використовуються, альтернативні методи відображення фінансової інформації, можливі альтернативні методи виправлення, обговорені з керівництвом, а також підходи, запропоновані зовнішнім аудитором. Якщо є спірні методи обліку, комітет з аудиту повинен бути добре обізнаним про вжиті заходи [3, с. 62].

Користь від обов'язкового аудиту для об'єкта аудиту буде особливо великою, якщо буде налагоджена більш тісна інформаційна взаємодія зовнішнього аудитора або аудиторської компанії, з одного боку, з аудиторським комітетом, з іншого боку. Крім звичайного діалогу в ході проведення обов'язкового аудиту, важливо, щоб зовнішній аудитор або аудиторська компанія представили комітету з аудиту більш докладний звіт про результати обов'язкового аудиту. Цей додатковий звіт повинен бути представлений комітету з аудиту не пізніше подання аудиторського звіту. Зовнішній аудитор або аудиторська компанія на вимогу повинні обговорити з аудиторським комітетом ключові питання, на які вказується в додатковому звіті [2].

Список використаних джерел

1. Дорош Н.І. Аудит: теорія і практика / Н.І.Дорош. – К: Знання, 2006 –495с.
2. Регламент (ЄС) № 537/2014 Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 про особливі вимоги до обов'язкового аудиту суб'єктів громадського інтересу і скасування Рішення Європейської Комісії 2005/909 /ЕК. [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.apu.com.ua
3. Moeller, Robert R. Brink's modern internal auditing : a common body of knowledge / Robert Moeller. – 7th ed. – John Wiley & Sons, Inc. – 2009 – 794 p.

